

Diplomová práce hledá odpovědi na otázky, jak učitelé češtiny v Praze chápou klíčové kompetence vymezené v základních programových dokumentech (zejména v rámcových vzdělávacích programech), jakou mají představu o jejich rozvíjení, jaký mají vztah k jejich uplatnění při plánování, přípravě a realizaci výuky ve vzdělávací oblasti Český jazyk a literatura (včetně přípravy a realizace výuky jednotlivých dílčích obsahů).

Zvolenými metodami jsou: podrobné studium programových dokumentů a relevantních didaktických studií; strukturované rozhovory s učiteli češtiny vybraných pražských gymnázií a studium školních vzdělávacích programů, s nimiž interviewovaní učitelé pracují.

Text je rozdělen na teoretickou a praktickou část. V první jsou představeny základní teoretické pojmy na základě odborné literatury, v druhé je uvedena metodologie výzkumu a jeho výsledky.

Výstupem je zjištění, že kompetenční pojetí výuky se mezi zvolenými učiteli češtiny prosadilo v praxi jen částečně. Učitelé považují rozvoj klíčových kompetencí pouze za jednu ze složek komplexního procesu vyučování a učení. Hlavními slabinami současného stavu je pak nedostatečná metodologická podpora učitelů a značná formálnost implementace kompetenčního přístupu do škol.